4de. JAARGANG — CURACAO DEN 9n. APRIL 1887. — N° 171

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur:
JAN ELLIS, *Curaçao,* — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba.* — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire.* — Playa.
UITSLUITEND AGENT VOOR FRANKRIJK
Teissedre 39, Rue Paradis Poissonnière, Parijs.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

11 April	*Maracaibo*	van	Maracaibo
13	„	*Philadelphia*	„	New York
19	„	*Duitsche St.*	„	Hamburg

CALENDARIO.
April.

10 DOMINGO	DI RESURRECCION.
11 LUNA	S. Leon, papa i dr.
12 MARTES	S. Julio, papa
13 RAZON	Sta. Eufemia, v. i m.
14 HUEBES	S. Pedro Gonzalez Telmo.
15 VIERNES	Sta. Olimpia, v. Sta. Anastacia, v.
16 SABRA	Sto. Toribio, ob.

STAND DER MAAN.
L. K. 15 April 11 u. 27 min. P. M.

Opkomst der Zon:
15 April 5 ure 49 min.

Ondergang der Zon:
15 April 6 ure 11 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

11 April	*Prins Maurits*	naar	Amst.
13	„	*Valencia*	„	N.-York.
15	„	*Maracaibo*	„	Maracaibo

KRUIS EN GRAF
van onzen Heer
JEZUS CHRISTUS.

Het Paaschfeest der Christenen is voor hen een feest van zegepraal en glorie. Meer dan de herdenking van den dag der verlossing uit eene Egyptische slavernij is voor ons het feest der Verrijzenis. Ons Paschen herinnert ons aan de verlossing van geheel het menschdom, aan het Kruis volbracht en bekroond door de opstanding van den Gekruiste: het doordringt ons van de Goddelijke waarheid van het Christendom en zijn leerstellingen. Wij jubelen over den Verlosser, wiens pijnlijke wonden geheeld, wiens rietstaf en doornenkroon in een schepter van altijdheerschende macht en in een immer stralenden diadeem van goddelijken luister veranderd werden door zijnen triomf over lijden en dood; maar ook: onze Hallelujahs weerklinken, omdat zijne zegepraal de goddelijke bevestiging is van al wat door Hem geleerd en voorgehouden, en altijd, tot op onze dagen toe, door millioenen en millioenen beleden en beoefend is geworden. Immers, Christus en Zijne Kerk zijn e e n: één in lijden, één in glorie!

Wij schamen ons niet over den smaadvollen dood van onzen Heiland. Uit dien dood zou voor de wereld het leven geboren worden. „Wanneer Ik eenmaal zal verheven worden" — zoo sprak over zijn kruisdood Hij, die zich noemde *Zoon Gods, Messias van Israël* en *Verlosser der Wereld* — dan zal Ik a l l e s tot mij trekken." In deze woorden ligt eene profetie, welke sinds negentien eeuwen voor allen die, ziende, niet blind willen zijn, in vervulling is getreden. De glorie van 's Heeren Verrijzenis doet het Kruis van Golgotha stralen in goddelijk licht. Het Kruis is de bloedige, maar ook glorierijke standaard van Jezus Christus en van den Godsdienst, door Hem geleeraard en voorgeschreven. Niet derhalve de godsdienst door een of anderen Hertog, Koning of Keizer gewild en aan zijn onderdanen als *Christelijk* voorgeschreven; niet een Godsdienst alleen van geleerden, ontwikkelden, beschaafden-in den zin dien men tegenwoordig aan het woord „geleerd, ontwikkeld en beschaafd" gelieft te geven; niet eene godsdienst, wier belijders slechts rijk en vermogend zijn; niet eene godsdienst, wier geloovigen alleen in feestdosch ter kerke kunnen gaan, is de Godsdienst van Hem, die, door de kracht van zijn Kruis en Kruisdood *alle* klassen der menschelijke maatschappij „tot Zich trekt". Maar ook *alles* ter wereld werd immer „getrokken" naar dat volheerlijk Kruis, stralende in den glans der Verrijzenis. Geen wijsgeer van naam, of hij leeraarde wat onze gekruiste Meester als waarheid verkondigd had. Zoo niet, dan kon hij zeker zijn, dat hij met zijn volgelingen weldra in het schandelijk graf der dwaling zou neerdalen. Aan den voet toch van het Kruis ontspringen voor de wereld de eeuwige bronnen van waarheid en liefde. Geen filantropische ondernemingen konden dan ook ooit op den duur van levensvatbaarheid doen blijken, als zij niet geënt waren op den boom des Kruizes: als christelijke nederigheid en zelfsopoffering daarvan niet de grondslag waren.

De negentien eeuwen, die na Christus' *voorspelling, dood,* en *opstanding* thans bijna hun loop voleindigd hebben, hebben dan ook immer opgezien naar het Kruis. Met geen mogelijkheid konden zij zich aan de noodzaaklijkheid onttrekken van „naar het Kruis getrokken te worden." Inderdaad, niemand die van het Kruis van Christus gehoord heeft, en ook Zijne Verrijzenis hoorde verkondigen, kon meer onverschillig zijn. Ja, zoozeer werden die woorden van onzen Heiland, „dat Hij *alles* tot zich trekken zou", bewaarheid, dat het gebeurde op Calvarië onder het Kruis, nog elken dag plaats vindt: men schaart zich óf bij hen, die onzen Verlosser bespotten, verachten, haten en lasteren; óf naast de zielsbedroefde Moeder, de medelijdende vrouwen, den trouwen apostel Johannes, en den bekeerden hoofdman, die, reeds vóór 's Heerenopstanding, uitriep: „Waarlijk, Deze was de Zoon Gods."

CHRISTUS DE ZOON GODS is dan ook de hoofdwaarheid, welke het Kruis en het Graf aan de wereld verkondigen. Welk een glorie voor het menschdom, dat de Godheid zich zoo innig met de menschelijke natuur vereenigd heeft! Welk een zegen voor de wereld, wanneer zij volgzaam luistert naar dien Godmensch, die, opgestaan van den doode, aan allen welke in Hem gelooven LEVEN en VERRIJZENIS belooft heeft. Zulke waarheden vertroosten het Christelijk hart in hooge mate. Door de Verrijzenis van onzen Heiland worden immers de vele raadselen van 's menschen leven en sterven opgelost: *leven* moeten wij, maar ook volgens de Christelijke leer den weg des levens bewandelen; *leven* moeten wij i n deze wereld, maar niet eenig en alleen v o o r deze wereld: ons doel ligt verder en hooger, het ligt buiten de sferen van het aardsche, aan de andere zijde des grafs! En zelfs de *dood* en het *graf* verliezen voor hen, die in Christus' verrijzenis gelooven, hun verschrikkingen; want ook het graf van 's Heeren trouwe volgelingen "zal heerlijk zijn." Blijde schallen derhalve op het Paaschfeest onze Hallelujahs! Het is ons zegelied, ter eere van den Verrezen Godmensch aangeheven; het is een jubelkreet, waarmede wij, Christenen, onze vreugde uiten over de zegepraal, die ook wij eenmaal over dood en graf behalen zullen. Hallelujah! Eere dan aan Christus Jezus, den Goddelijken Overwinnaar van lijden en dood, van dood en graf!

¡ Aleluja, Aleluja, Aleluja !

Asina Santa Iglesia Católica ta coeminza su canticanan di alegria riba e dia grandi-aki di Resurreccion di Senjor, riba e fiesta di toer fiesta — *solemnitas solemnitatum.*

¡ Aleluja ! honor na Tata, koe a lamanta Su único Jioe na bida ; ¡ aleluja ! gracias na Jioe, koe a corona Su triunfo coe Su resurreccion i koe a keda fiel na e promesa seljar coe Su sanger divino, e promesa di koe toer hende lo tin parti den su triunfo; ¡ aleluja ! gloria na Spiritu Santoe, Kende su gracianan ta bai plama awor riba mundoe pa doena bida na toer lo ke ta morto — pa lamanta hende for di su caida i haci é jioe di Dios atrobe. I cieloe i tera ta grita e mes gritoe di bendicion, angelnan i toer hende ta repeti na boz haltoe : ¡ Aleluja ! Alabanza i honor na e Unico Jioe, koe a triunfa riba morto coe Su morto !

Diez-ocho siglo a pasa caba, i e alegria, koe discípulonan di Hesu Cristoe a sinti n'e momentoe koe nan a mira nan Senjor i Maestro lamanta for di morto — e mes alegria no a larga nunca di jena coerazon di toer cristian den toer tempoe. Sea koe nan tabata víctima di mas cruel persecucion, sea koe nan tabata primir bao di mas penoso peso di proebamentoe, tantoe den dianan di lágrima i soefrimentoe, como den dianan di paz i alegria. — ora e dia jega, riba cual nan tabata celebra recuerdo di resurreccion di Senjor, Cristiannan tabata loebida toer nan pena i sufrimentoe, nan tabata sinti nan contentoe i feliz, nan tabata canta cantica di fiesta, nan tabata canta aleluja celestial.

Ki cuenta nan por tabatin di menosprecio di hende, nan, koe tabata sa koe nan ta discípulo di Hesu Cristoe, koe a sufri insulto i desprecio den e mundoe-aki ; kiko nan sufrimentoe por a haci nan, nan, koe tabata jama nan mes roeman di Hesus, koe "*pa sufrimentoe a drenta Su gloria*" : i maske nan tabatin morto nan dilanti, ki miedoe nan por tabatin, nan, koe tabata reconoce nan como heredero di Reino di Cieloe, koe Jioe di Dios a habri pa nan coe Su glorioso resurreccion. I coe mas forza, coo mas entusiasmo ainda nan tabata canta : ¡ Aleluja !

Nan *tabata* canta, nos a bisa : nan *ta* canta semper ainda nos ta bisa acerca. ¿ Na oenda tin *un* di nos templonan, den cual tantoe mil catolica, koe ta jena nan awe na toer lugar di mundoe, no ta uni nan boz coe n'e canticanan di alabanza i húbilo ? Tempoe por ta maloe, sufrimentoe por ta grandi, suerte di miles di nos roemannan por ta tristoe,—

ma, toer coerazon crejente di Cristiannan ta sinti un alegria grandi di gratitud riba e dia-aki tres be bendicionar, pasobra lo ke nos ta kere, spera i stima ta reunir den misterio sagrado di Resurreccion. Nos ta bisa huntoe coe San Pablo. "koe Cristoe a moeri i resucita p'E ta Senjor riba mundoe" — koe E ta Jioe di Dios; Jioe, koe Tata a doena toer poder riba mundoe i den Cieloe: Jioe, koe, a bini pa doena toer hende libertad i salbacion; Jioe, koe lo doena bida eterna na toer esnan, koe ta kere den E.

¡Hesu Cristoe a resucita! Ki un palabra pa coerazon di Maria!— Un momentoe promer su Jioe Divino a exclama den plenitud di sufrimentoe: *Ta cumplir!* Poco promer curpa frioe di e Jioe tabata droemi riba skootji di Su Mama: poco promer e Mama tabata mira nan traha un piedra grandi pa tapa sepulcro di su Jioe, i é tabata mira com warda di Hudioenan tabata bai bini dilanti di e sepulcro sagrado:— awor, e wardanan a desaparece, un Angel a toema nan lugar, e piedra pisar ta tirar abao, den e sepulcro no tin sino algun panja poner cerca otro, e morto a lamanta.

"El a resucita." — e Angel ta grita; "El a resucita" — e panjanan den sepulcro ta repeti: "El a resucita." — Fariseonan un ta bisa otro na boz abao; "El a resucita"— Caifas ta bisa coe pena: "El a resucita".— ta e palabra espantoso koe Pilato a tende: "El a resucita".— ta e exclamacion di alegria, coe cual e mohé santoenan ta coeminda discípulonan di Cristoe, koe tabata corre bai na sepulcro; "El a resucita,"— ta segundo *Magnificat* di Maria, traspasar siete be pa spada di do'or, i awor manera tocar den su alma elevar pa mil spada di alegria; "El a resucita", — Apostelnan un ta bisa otro contentoe; "El a resucita,"— ata e palabranan di triunfo, koe duranti casi dos mil anja Iglesia Católica ta grita tambe den un alegria sagrado riba henter mundoe: i den miljares di templo Catolicanan, koe tin di Oost te na West di mundoe, ta sali for di toer coerazon cristian e mes exclamacion di triunfo: "¡El a resucita! Aleluja!

Na toer ocasion Santa Iglesia ta exhorta nos na tin severidad coe nos mes curpa, na warda silencio; ma awé E no sa nada di penitencia, ni di severidad, ni di silencio: i meimei di alegria di resurreccion E ta bisa Su jioenan coe un mandamentoe maternal. "Awé ta e dia koe Senjor a traha: larga nos exalta i ta contentoe e dia aki." E Iglesia asina serio na otro ocasion, E, koe asina hopi be ta papia di huicio final den Su Evangelionan, ta troca awe Su boz di amenaza i é ta exclama: ¡Aleluja! El a resucita! Larga nos haci fiesta i ta contentoe!"

Hopi siman largoe Iglesia a bisti su Altar i su Paderaan e ta bistir di penitencia i tristeza: den su sufrimentoe el a stop su kioknan di bati, dusji tononan di orgela bira muda, secoe i tristoe canto sagradoenan tabata manifesta su dolor grandi. Ma den un momentoe inro di altarnan ta cai: zona di kioknan ta anuncia fiesta di salbacion di mundoe: canticanan di alabanza, companjar coe zona conmovedor di orgel, ta jena espacio di nos templonan: i Padernan den nan bistir blancoe di fiesta, na Al tar adornar coe toer luho, ta canta: "Aleluja! El a resucita!." mientras miles i miles Cristian ta responde: "Aleluja! Gracias na Dios! Aleluja!

Pa koe nos túmba sea glorioso, manera é di Hesus, nos meste tin e túmba sagradoe-aki semper na nos memoria.

Nos tambe lo resucita, nos lo tin parti den triunfo di Hesus riba morto. Asina anto, mundoe henter por caí riba nos, morto por tira nos riba cama penoso di enfermedad, un legion di sufrimentoe por basja riba nos, persecucion por primi nos, nos enemigoe i bofonadornan por trapa nos bao di nan pia, — toer esai lo tin fin lihé. Un morto corticoe ta libra nos di penamentoe largoe di bida; un sociego corticoe di sepulcro ta sigi e lúcha constante di riba mundoe; momentoe a jega i; .... nos lo resucita tambe! Bistir kibrarnan di mendigonan lo ta trocar pa bistir di fiesta; pobernan i toer esnan koe tabata maltratar lo subi en triunfo na laria riba esnan koe a haci nan sufri. i nan ta bai toema nan lugar banda di Hesus pa *nan* huzga otro huntoe coe n'E.

¡Oh, si! El a resucita. E. koe a triunfa riba morto i fiernoe. Nos ta sigi E! E lo manda Su Angelnan bin kita e piedra grandi di picar for di riba nos coerazon! E lo larga Su paz eterna haci warda dilanti di nos coerazon! I asina tantoe be koe Angelnan lo eleva nan boz, nos alegria lo mezelé coe nan cantica di alabanza:

¡Aleluja, Aleluja, Aleluja!

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO

Gouvernements-besluiten.

Curaçao, den 8n. April 1887.

Bepaald, dat de tot korporaal bevorderde schutter *L. P. van Kluenen*, in zijn verhoogden rang, als Lid van den voor dit jaar benoemden schuttersraad zitting zal blijven nemen, ter vervanging van den tot Sergeant bevorderden korporaal *M. H. Daal*, en benoemd tot Lid van dien raad, in de plaats van genoemden *Van Kleunen*, de schutter *E. C. Kranwinkel*.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

Morgen, het hoogfeest van *Paschen*, zal Z. D. H. Mgr. C. H. J. Reijnen om 9 uren de H. Mis pontificeeren in de St. Anna-kerk op Otrobanda.—Des avonds om 6 uren zal er in dezelfde kerk een Pontificaal H. Lof geschieden, tot sluiting van het Jubilé.

NEDERLAND.

Zooals wij reeds vroeger mededeelden, hebben HH. MM. de Koning en de Koningin het voornemen, weder een gedeelte van den zomer te Wildingen te gaan doorbrengen. Thans vernemen wij dat HH. MM na Hun jaarlijksch bezoek aan de hoofstad ongeveer een maand op *het Loo* zuilen vertoeven en dan den 13en Mei naar de badplaats Wildungen vertrekken. Daar zullen zij verblijven tot half Juli, om dan wellicht een nakuur te ondergaan in Bad-Kreuth, in Opper-Beieren, waar H. M. de Koningin in den zomer van 1884 tijdelijk verblijf hield.

Uit Duitschland teruggekeerd, zullen HH. MM. het verder gedeelte van den zomer op *Oranje-Nassauoord* en *het Loo* doorbrengen.

(*Dagblad.*)

—Z. M. de Koning heeft aan *Anton Kabelaar*, den koetsier van dr. Stein, die de hollende paarden voor het rijtuig van H. M. tot staan bracht, levenslang een wekelijksche toelage van *f* 5.— toegekend. Kabelaar zal ook een medaille ontvangen alsmede een ander huldeblijk, voor hetwelk reeds in den Haag een inteekenlijst rondgaat.

Na den 19den Februari, na het ongeval met het Koninklijk rijtuig, dat zulke vreeselijke gevolgen had kunnen hebben, is koningin Emma dan ook hoog gestegen in de hoogschatting en vereering van onze natie. Men heeft kunnen zien, welk een kloeke, moedige vrouw zij is en met welk een zelfbeheersching en karakter zij het groot gevaar, waarin zij met haar kind verkeerde, onder de oogen heeft gezien. Met vasten wil besluit de Koningin, na dien doorgestanen schok, onmiddelijk weer uit te rijden, zonder zelf den Koning van het gebeurde te doen inlichten, opdat Z. M. niet schikken zou. Dat teekent een buitengewone vrouw, een die geestkracht en vastheid van wil bezit, een Vorstin, die zal weten te handelen en zich niet door den indruk van het oogenblik zal laten medeslepen.

De heer W. J. Hofdijk schreet het volgende aan het *Dagblad*:

In de *Assemblée générale des catholiques du Nord et du Pas-de-Calais*, gehouden te Rijssel van 23 tot 28 Nov. des vorigen jaars, vond een voor ons dierbaar Vorstenhuis treffend feit plaats. Onder de aanzienlijke schare van Fransche geestelijken en leeken — en dames evenzeer — bevond zich ook een Nederlander, de heer J. W. Brouwers, pastoor te Bovenkerk. Door den voorzitter, den heer Dennel, bisschop van Atrecht, uitgenoodigd om mededeeling te doen van den toestand hunner geloofsgenooten in zijn vaderland, voldeed hij, ofschoon geheel onvoorbereid, daaraan in een improvisatie, door *l'Univers* geroemd als „un modèle de l'éloquence chrétienne et patriotique". De indruk zijner woorden was overweldigend. Te midden zijner schildering had hij treffend gezegd: "Je vous demande, mesdames et messieurs! une prière pour notre Roi qui se fait vieux....pour qu'il voie la petite Princesse sa Fille grandir en force, et grâce et en sagesse devant Dieu et devant les hommes!"

Dankt Nederland dit niet aan 's Konings onwrikbare handhaving der Grondwet?

Na het einde der gloedvolle rede riep de bisschop van Atrecht in vervoering uit: "*Saluons cette terre de Néerlande où se conservent si admirablement les traditions du droit et de la liberté!*"

En toen, na den Bisschoppelijken zegen, boog die vergadering in den vreemde met geestdrift de knieën — en er rees een eenstemmig gebed ten hemel voor den "vieux Roi et la jeune héritière sur qui repose l'espoir de l'indépendance Hollandaise".

BUITENLAND

Uit en over Europa.

II.

Tot 28 Maart jl. was dan de vrees voor het onmiddellijk uitbreken van den oorlog grootendeels geweken. Prins von Bismarck zelf had, meer nog dan de Keizer, de gemoederen tot kalmte gebracht. Zijne woorden, tot een der vreemde gezanten te Berlijn gesproken, „dat hij zich er over verheugde, dat de politieke horizon was opgeklaard," werden overal druk besproken en wekten hoop en vertrouwen.

Dat de Lesseps met zijne verschijning aan het Hof te Berlijn veel invloed ten goede op de politieke gebeurtenissen zou uitoefenen, liet zich niet verwachten: er gaan in de jongste telegrammen zelfs reeds klachten over hem rond.

Intusschen gaan de Mogendheden en ook de kleinere Staten ijverig voort zich te versterken. Met welk een ontzettende oorlogsmacht sommige partijen eenmaal zullen optreden, kunnen wij onze lezers reeds mededeelen.

Onder den titel van "De oorlog in cijfers", is van de hand van den gewezen Oostenrijkschen minister Schäffle een brochure verschenen, waarin deze een overzicht der strijdkrachten van Oostenrijk en Duitschland geeft en ze vergelijkt met die, welke Rusland en Frankrijk bij eene eventuëelen Europeeschen oorlog te velde kunnen brengen.

Volgens den heer Schäffle is de legersterkte van Duitschland in geval van oorlog 2.805.000 man en van Oostenrijk-Hongarije 1.279.684, alzoo te zamen 4.084.684 man.

Rusland kan daar tegenover stellen een leger van 2.900.000 en Frankrijk een van 3.862.400 soldaten, te zamen 5.762.400 man.

De schrijver dezer brochure, die veel sensatie te weeg bracht, neemt onder de Oostenrijksche strijdkrachten niet op den landsterm, welke op dit oogenblik wordt georganiseerd en waardoor bovengenoemde cijfers belangrijk kunnen worden gewijzigd. Daarenhoven moeten nog in rekening worden gebracht de 170.000 man die Duitschland, na de aanneming van de Septennaat-wet, thans aan zijn leger kan toevoegen.

De vriendschap tusschen Rusland en Turkije, waarvan men zooveel geschreven had, schijnt toch inderdaad niet zoo innig te zijn. Engelands invloed heeft hier gezegevierd. De Czaar heeft (23 Maart) zelfs aan de Turksche regeering zijn ontevredenheid te kennen gegeven over de wijze, waarop het Turksche Minist. zich in de Bulgaarsche verwikkelingen gedragen heeft. Ook de maatstaf, naar welke men de innigheid der Russisch-Turksche betrekking kan berekenen, ontbreekt hier niet. Naar mate inmers de Rus den Turk genegen is, dringt hij minder aan op het betalen van den oorlogsschuld. Thans echter heeft de Russische gezant bij de Porte eene nota ingediend, waarin op de spoedige betaling der nog verschuldigde millioenen roebels wordt aangedrongen: „op deze wijze — zegt de nota — zou Turkije zijn geld beter besteden, dan het tot militaire doeleinden te gebruiken."

Maar ook Rusland moet harde woorden vernemen, en wel uit Oostenrijk-Hongarije. De officieuze „Pester Lloyd" beweerde in een artikel dat de alliantie tusschen Duitschland, Oostenrijk en Italië volstrekt niet de opheffing van den Drie-Keizersbond ten gevolge heeft: dat Rusland hieraan gebonden blijft, en bijgevolg met Frankrijk geen bondgenootschap zou mogen aangaan.

Merkwaardig is de opmerking van het blad, dat een verbond tusschen Rusland en Frankrijk uit den aard der zaak altijd een aggressief plan ten grondslag zal hebben; en wel om reden, dat beide Mogendheden op geen enkel gebied gemeenschappelijke belangen hebben. Voorts moet Rusland nog dezen wenk vernemen. „Wij willen er verder Rusland ook nog aan herinneren, dat de *Tripelallianz* (tusschen Duitschland, Oostenrijk en Italië) als zoodanig geenszins op zich zelve staat. Mocht het noodig blijken, dan zou Turkije en Engeland evenzeer, als Servië en Rumanië zich daarbij aansluiten"....

Rome—De Hoogw. pater Beckx, generaal der Societeit van Jezus, is den 6 Maart alhier overleden.

Den 8 Febr. 1795 te Sichem in België geboren, ontving Petrus Beckx zijne eerste opleiding op een eenvoudige doch degelijke school te Testel. Hier reeds muntte hij door zijn aanleg al zeer spoedig boven zijne medescholieren uit. Toen deze school in 1812 op last der regeering gesloten werd, zette hij door zelfoefening zijn studiën voort. In 1815 werd hij leerling van het seminarie te Meschelen. Den 6 Maart 1819 werd hij eerst kapelaan te Uccle, doch reeds den 29 Oct. trad hij als novice der Sosieteit van Jezus in het klooster te Hildssheim. Nadat hij zijne studiën had volëindigd, werden aan pater Beckx meermalen de moeielijkste zendingen opgedragen.

In 1850 werd pater Beckx rector van het scholasticaat te Leuven. Twee jaar later werd hij provinciaal zijner orde in Oostenrijk, van dezen post werd hij op 2 Juli 1852 geroepen tot het generalaat, ter vervanging van den overleden generaal der orde, pater Roothaan. Talrijk zijn de daden van pater Beckx, die hij tijdens zijn langdurig generalaat verrichtte ten behoeve zijner orde in het bijzonder en ten behoeve der Kerk in het algemeen. Zijne nagedachtenis zal in gezegend aandenken blijven.

Parijs.—Betreffende het geschenk,

door den President aan Zijne Heiligheid aangeboden, leest men nog het volgende :

De president der Republiek wilde bij gelegenheid van den negenden verjaardag der keuze en kroning van Leo XIII van de belangstelling der Fransche regeering in de aanstaande feestelijkheden van het gouden feest Zr. Heiligheid een blijk geven. Alle souvereinen van Europa, met name de keizer van Oostenrijk, de keizer van Duitschland en de koningin-regentes van Spanje, zullen zijn voorbeeld volgen. Het geschenk is nog niet te Rome ontvangen, daar de Fransche gezant eerst 9 Maart bij den Paus in audientie wordt ontvangen, en hij dus den eerst officiëel van de afzending kan kennisgeven; het zal waarschijnlijk eerst over eenige weken aankomen en vergezeld zijn van een eigenhandig schrijven van president Grévy aan den Paus. Het cadeau bestaat uit eene monumentale vaas van het fijnste Sèvres-porcelein, benevens een kostbaar bewerkt schrijfstel van dezelfde grondstof en van groote kunstwaarde.

—28 Maart. Men beweert, dat de Lesseps zich in zijn verklaringen van de vredelievendheid der Fransche natie aan overdrijving heeft schuldig gemaakt.

MARSEILLE, 27 Maart De gemeenteraad alhier is door de regeering ontbonden.

„ 't Is om te lachen."

Het was in den tijd, toen wij nog met het kostelijke Tongkin en het onschatbare Annam aan 't kloppen waren.

Te midden van een veldhospitaal komt een bom te vallen. Zij ontploft niet, maar blijft als in staat van tegenweer liggen, gereed om de minste harde bejegening te beantwoorden met een losbarsting, die al de gekwetsten en alles in den omtrek kort en klein zal slaan.

Een vrouw staat daarbij; zij maakt het kruisteeken en bukt heel kalm naar dat lompe stuk ijzer, raapt het op en houdt 't in haar armen, op eenigen afstand van haar hart, alsof zij vreesde dat deszelfs kloppingen de ziel van dat werktuig des doods tot ontroering zouden kunnen brengen. Zij draagt het verre weg. Op 't oogenblik dat zij het een beetje hard neer legt, gevoelt zij institenmatig het gevaar en werpt zich ter aarde. De bom springt. Men loopt toe. Het bloed vloeit. Zij is dood !....

„ *Wel neen, mijne kinderen, 't is om te lachen.*"

Met dit heldhaftige woord, dat zij altijd in den mond had, spotte Zuster Maria Theresia, dochter van den H. Vincentius van Paulo, met den dood, dien zij nu weer, al is 't dan ook ten koste van een gat in haar hoofd, van de haar toevertrouwde gekwetsten heeft afgeweerd. 't Is immers haar taak dranken toe te dienen, die versterken ; verbanden te leggen, die heelen, wat dus natuurlijker dan dat zij ook bommen wegdraagt, die dooden ! Dat behoort tot haar dienst.

Zij kreeg den bijnaam van „ *C'est pour rire*" (*'t Is om te lachen*) op het slagveld van Magenta, —evenals Mac-Mahon daar den titel verwierf van Hertog — bij gelegenheid dat zij daar onder 't vuur des vijands een gekwetste bijstond en zelf door een stuk van een springende bom gewond werd (tusschen haar en de bommen, die allang haar spotten moê worden, komt het vroeg of laat nog eens tot een afrekening). Welnu, die Zuster *C'est pour rire* is dezer dagen, voor het front der troepen, onder het slaan der trommels en het geschetter der trompetten, gedecoreerd geworden met het Legioen van Eer.

En die nederige religieuze, die veteraan van onze slagvelden [haar dienststaat luidt : veertig jaar dienst, drie en zestig jaar oud, twintig eervolle vermeldingen op de dagorde, tweemaal gewond] kon geen ander woord vinden, toen de generaal haar hare benoeming aankondigde, dan haar fameus : „ *'t Is om te lachen.*"

Maar 't was nu zoo serieus, dat de generaal haar geen enkele ceremonie kwijtschold. Zij werd ridder geslagen volgens al de voorschriften van het ritueel : de degen des generaals heeft hare beide schouders aangeraakt, en zijn grijze snorrebaard streek langs hare gerimpelde wangen.

Bij de omhelzing dier twee dapperen kende de vaderlandslievende geestdrift der soldaten geen grenzen. Onbeschrijfelijk schouwspel! aan den eene kant de generaal in groot uniform, omgeven van een schitterenden staf ; aan den anderen kant, gevolgd door een vlucht sneeuwwitte kappen, de nederige Liefdezuster, ook in groot diensttenue met opgeslagen manchetten en een half afgerolde zwachtel in haar hand.

Toen het signaal klonk, dat zij moest voorkomen, was zij uit haar veldhospitaal getreden, zonder te vermoeden wat er gaande was en misschien wel meenende, dat er weer een bom weg te dragen was. Zij was toegesneld, brommende dat men haar wegriep van de sponde eens gekwetsten. „ Wel ja, ook ! wat moet dat nu ? 't Is niet om te lachen. De dienst gaat voor!" Waarom ook haar gestoord, terwijl zij bezig was een laatste verband te leggen aan een been, dat 's avonds zou worden afgezet.

„ 't Is om te lachen!" — zeide zij toch nog tot den armen patient.

„ Dat been hindert je, kameraad, dat is een leelijke houpost ! je wilt toch met zoo'n aangeschoten vlerk niet naar je land terugkeeren, terwijl je aan taande je met een goed been heeft zien vertrekken. Laat dat leelijke ding maar hier voor de Tongkineezen ; dat is goed genoeg voor die lui." Op deze of dergelijke wijze troostte zij al vooraf dien armen jongen en vertelde hem in zijn eigen volkstaal van die aardigheden, die hem doen lachen, die hem een riem onder het hart steken en die van een gezond, krachtig mensch een verminkte uit overtuiging maken.

Zulke naturen vol wilskracht, een beetje ruw van vorm, maar teêr van hart, zijn er noodig om den soldaat moed in te boezemen, hem zedelijk te verheffen en hem door goede woorden en een onvermoeide verzorging vol toewijding zoo in te nemen, dat hij even welgemoed naar Frankrijk terugkeert, al is het dan ook met een been minder. Dat is er ten minste een, die niet meer stemmen zal voor de verdrijving der Zusters uit de hospitalen. Inderdaad, al klinkt het wat wreed : als er een eind te maken was aan die misdadige uitdrijving, door alle voorstanders er van een been te laten afzetten op een slagveld, dan kon men niet beter doen dan hen naar Tonking zenden om daar die operatie te ondergaan.

Zuster *C'est pour rire* zou zich wel belasten met de taak ze ons terug te zenden met een stuk lichaam minder, maar met een heel veranderde ziel. Wie weet of Paul Bert, zelfs zonder zoo'n smartelijke verminking, niet van ginds zou zijn teruggekeerd met achterlating van zijn fanatisme. Men herinnere zich slechts, dat hij zich er deed oppassen door zoo'n Zuster *C'est pour rire*.

Dat zou niet de eerste en eenige keer zijn dat tegenstanders hulde brachten aan de heldhaftige toewijding, aan die Evangelische naastenliefden welke als onuitputtelijk erkend wordt zelfs door de meest vijandiggezinden.

(*Figaro*).

NOTICIA.

✝

Cardenal Jacobini.

Dia 28 di Februari Cardenal Jacobini, Secretario di Estado di Su Santidad, a moeri, despues di un enfermedad largoe, na edad di 55 anja.

Ludovico Jacobini a nace na Genzano riba dia di Tres Rey di anja 1832. El a studia pa Padei na Roma i masjar lihé despues di su Ordenacion el a bira miembro di Congregacion di Rito Oriental. Na anja 1862 é tabata nombrar Prelado Doméstico di Su Santidad; durante Concilio Vaticano é tabata Sub-Secretario, i na anja 1874 el a bira arzobispo di Thessalonica. E mes anja é tabata nombrar nuncio di Viena, na donda é mester a lucha contra esfuerzonan di e lugar-aí pa imita Cultuurkamp di Alemania.

Papa Leon XIII a encarga Jacobini pa trata coe gobiernoe di Prusia riba abolicion di Cultuurkamp. Di 14 te 19 di September 1879 é tabatin diferente conferencia coe Von Bismarck na Gadstein riba e asuntoe-aí. Di Gadstein e Prelado a bai Viena pa sigi trata coe Principe Reusz. Leon XIII a conoce semper talento i méritonan di Jacobini, i den e tempoe koe é tabata na Gadstein Su Santidad a nombré Cardenal, dia 19 di September 1869. Dia 16 di Decembèr di anja sigiente Cardenal Jacobini a toema lugar di Cardenal Nina como Secretario di Estado. Como tal el a manda deliberacionnan coe Prusia riba asuntoe politico-eclesiástico, el a toema un parti grandi den cuestion di Islas Carolinas, na cual ocasion Papa Leon XIII tabata jamar como mediador den Alemania coe Spanja, i p'esaki Emperador Wilhelm a condecoré coe orden di Aguila Negra.

¡ Koe Su Eminencia descansa na paz !

Algun palabra di S. S.

Na ocasion di 9 aniversario di su Coronacion (3 di Maart) S. S. Leon XIII a ricibi felicitacion di Cardenalnan.

Respondiendo riba palabranan di Cardenal Sacconi, décano di Santo Colegio, S. S. dici, koe é tabata sintié profundamente tristoe coe pérdida di un di e miembronan di mas apreciar di Santo Colegio (Jacobini), koe durante su bida corticoe ma activo a moestra asina hopi servicio extraordinario na Papado siendo pa S. S. un judador sabir i zeloso, koe tabata dediké na su tarea coe amor i perseverancia. Su Santidad a ricibi coe satisfaccion felicitacionnan di Santo Colegio, den cual é ta mira prueba di consagracion i di interes pa apoja S. S. den gobiernoe di Iglesia.

" Na principio e gobiernoe-aki a a parce Nos un carga pisar "— Leon XIII a sigi bisa — " i é ta esai awendia ainda na consecuencia di tempoe maloe i di e situacion dificil, den cual Iglesia ta hajé pa miedoe di un porvenir ainda peor, tantoe pa Iglesia como pa Sociedad. Sinembargo Nos tin semper confianza den judanza Divino i den poder sobrenatural di Iglesia, koe ta manifesté na provecho di Sociedad.

" E poder-aí ta keda semper inviolable i awe ainda, aunke odiar i poersigir, Iglesia ta sigi su mision pacifica, repartiendo na toer parti di mundoe beneficionan di berdadera religion i berdadera civilizacion. Conbencir di e poder-aí, Nos a resolve for di principio di Nos Papado a haci esai mas conocir ainda, i Nos tin e consuelo, koe Nos palabranan tabata bon ricibir i koe por consigiente fé a plama ainda mas.

" Oh, si pueblo i principenan por a pone un banda asina tantoe preocupacion i odio contra Iglesia i contra Soberano Pontifice, i si nan kier a reconoce den Iglesia un fundamento fructuoso di progreso, cuantoe mas trankilo sociedad lo no tabata, i cuantoe ménos miedoe lo é tabatin pa porvenir !

" P'esai Nos a kere koe e medio di mihó i mas di acuerdo coe Nos oficio ta, moestra pueblo i principenan e porta-aí di salbacion i juda nan drenté. Na logra esai Nos a consagra Nos bida, conbencir manera Nos tabata, koe di e manera-aí Nos tabata traha pa interesnan di religion i di sociedad.

" En bano nan kier a mira den Nos accionnan un otro obheto koe no ta e tarea sagrado-aí. Si Nos ta exihi un berdadera libertad, garantía i independencia pa autoridad di Soberano Pontifice, ta solamente koe n'e obheto-aí : pasobra libertad i independencia di Papa ta favorece influencia bienhechor i pacifice di Iglesia i di religion.

" Ata e propósitonan, na cual Nos ta corda di dedica Nos atencion semper. Koe Dios larga, tambe, koe Nos hubiléo Sacerdotal, koe Nos jioenan kier celebra coe tantoe debocion i amor, resulta na progreso di Iglesia, aumentacion di religion i glorificacion di Pontificado Romano !"

Un fiesta di Mucha.

Pronto lo tin un baile di mucha na Corte di Spanja. Riba tarhetanan di invitacion S. M. Rey Alfonso XIII, (koe ainda no tin dos anja), ta figura como combidador, mientras su dos roeman mohénan lo haci honor di sala. E dia di baile, Su Magestad lo bisti toer e ordennan, koe é tin caba, den un cadena na su garganta. Como ja é por camna bon caba, Reina, su Mama, tin intencion di bistié panja di *homber* pronto. Su Magestad mes lo ricibi su bisjitanan na entrada di sala di palacio i doena nan un programa di baile. Ma esaki parce lo no sosode, pasobra te awor toer prueba koe nan a toema a doena mal resultado. E Magestad chikitoe ta bira asina loco ora e mira e programa di sedanan asina boenita, i kier toema toer p'é mes sin larga ni un los for di su manoe.

Poder di Papado.

Na principio di luna pasar tabatin na Hoelanda un reunion di Sociedad Literaria Católica *Geloof en Wetenschap* (Fe i Ciencia), den cual Rev. Pader Van Schijndel a tene un conferencia pa miembronan di e sociedad.

Como materia di su discurso e Rev. Pader a toema " Poder di Papado;" i nos ta kere di bastante importancia pa nos lesadornan un idea corticoe, koe nos ta doena aki di fondo di e discurso.

Rev. Pader Van Schijnsel, conocir na Hoelanda como un di promer orador catolicanan, a pinta poder di Papado como un poder edificador na fabor di humanidad den Edad Media i como un forza reparador den nos siglo XIX. A fin di presenta e poder-aí den toer su forza, e orador a toema un cantidad di declaracion for di seirbidornan no-Catolica ó enemigoe di Iglesia. Den e manifiesto di Logie Italiano, koe tabata mandar últimamente na Masoneria di henter mundoe, Logie mes ta reconoce i confesa, koe Papado ta: *un poder temporal enorme.*

Den Edad Media Papado a emplea e poder-aí no solamente pa propagacion di fé, ma tambe pa civilizacion di pueblo bárbaronan di Noord. E tabata sinja e pueblonan-aí e felicidad di ta esposo, ciudadano i miembro di Estado. Na trahamentoe di leynan, nan tabata busca judanza di Pader i Obisponan, koe ta representante di Papado. Muchoe be Papanan a parce como mediador den diferencianan koe tabatin den pueblonan i nan gobernadornan i den principenan un coe otro, mientras un poco be Papanan a excomulga e principenan, koe no tabata toema interes di nan subditonan na coerazon. Libertad di pueblonan tabata asina grandi den e siglonan aja, koe un historiador Protestant, Guizot, mester a declara " koe lo no tabata posibel pa tin un Tiberio den Edad Media."

Bringando contra inmoralidad di principenan, Papado tabata vigila pa moralidad di henter pueblo, mientras é tabata exigi koe padernan cuida santidad di nan Estado. Hustamente na Papado Italia debe su libertad, su integridad. Asina anto ta muchoe ingratitud di Italia pa awor e poersigi Papa. Animacion koe Papado a doena na arte i ciencianan civilizacion di e siglonan-aí a alcanza un estado di florecimiento desconocir. Usando su poder di e manera-ai Papado tabata semper tabla di salbacion di humanidad. Hasta Voltaire a confesa, „ koe sin Papado Europa lo tabata igual na un desierto di Mongolia."

Reforma a bin kibra e podor-ai di Papado. Ma sinembargo el a sigi usa su influencia, i sin Papado lo no a sobra nada di fé den Protestantismo. For di e tempoe-aí poder di Papado a bira un forza reparador i irresistible : 1°, pasobra é ta conbencir di su mision ; 5° pasobra su súbditonan tin conviccion di nan obligacion di obediencia ; 3° pasobra é ta sigur di resultado, i 4°, pasocra é ta doena egemplo di sacrificio.

Un trinta anja pasar ainda nan por a tribi jama Catolicanan hende bobo. Awor esaí a troca. Nan meste reconoce koe den Iglesia Católica

tin homber, koe ta sobresali riba cualke terreno di ciencia. Papanan a doena di mas grandi egemplo na Catolicanan imita. Nos kier recorda aki solamente Pio VII, Gregorio XVI, Pio IX i Leon XIII. Awendia enemigoenan mes di Iglesia a jega caba na confesa, koe Papado ta poder di mas grandi di mundoe.

Un sin número di hecho histórico ta proba koe Papado, despues di tabata un forza edificador den Edad Media, a bira den ncs siglo un forza reparador, koe lo trece salbacion di mundoe. Accionnan di Leon XIII awor-akí, treciendo paz den Alemania coe Spanja, evitando un guerra sangriento den Francia coe Alemania i henter Europa kizás ta proba koe Papado ta awe lo ke é tabata den toer tempoe.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van zilveren en gouden VOORWERPEN, beleend bij de *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m. 31 December 1884, onder Nos. 7824 T t/m. 2691 V, zal plaats hebben op Donderdag, den 28sten dezer en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door aanzuivering der interesten.

Curaçao, 7 April 1887.

De Voorzitter,

M. P. CURIEL.

ANOENCIO.

Beendemeentoe na fiendisji di PREENDANAN koo tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan fo di 1 di Juli te 31 di December 1884 bau di No. 7825 T te 2691 V, lo tien loega Djaweebs, dia 28 di April, i dianan koe ta sigui.

Ta pidi doonjonan di e preendanan aji bin paga nan intres afin di evita nan beendemeentoe.

Corsouw, 7 April 1887.

President,

M. P. CURIEL.

TE KOOP.

HET HEERENHUIS met koraal en bijgebouwen, gelegen in de *Concentie-Steeg*. Overzijde, toebehoorende aan Juan M. de Pool.

Te bevragen bij

Mev. JUAN M. DE POOL.

Curaçao 9 April 1887.

BERICHT.

DE verkoopingen van de roerende goederen behoorende tot den boedel van wijlen den Heer *A. J. Jesurun,* zijn tot later uitgesteld.

Curacao 1 April 1887.

Namens de benificiaire Erfgenamen

De praktizijn,

A. M. CHUMACEIRO Az.

ADVERTENTIE

Het bestuur van de ST. JOZEF-GEZELLEN VEREENIGING maakt het publiek bij deze bekend, dat het volgens Art. 10 van het Herzien Reglement dier Vereeniging, goedgekeurd bij Gouvernements beschikking van den 24 dezer maand N° 207, alhier een kleer- en schoenmakerij heeft opgericht in de Willemstad, Heerenstraat, Huis N° 60 [naast de *Casa Azul*], onder den naam van LA UNION, en dat de Heeren L. M. RHODE en CORNELIS DOVAL volkomen gemachtigd zijn tot het besturen en beheeren daarvan. Tevens maakt het Bestuur bekend dat in LA UNION steeds een groote voorraad van alle soorten van nieuwe voorwerpen zal voorhanden zijn, die tot kleeren-en schoenmakerij vereischt worden.

Curaçao den 28 Maart 1887.

Namens het Bestuur

President

D. CORSEN.

Secretaris

AURELIO ALVAREZ.

—o—o—

ANUNCIO

Directiva di UNION DI COMPANJEROE DI SAN HOSÉ ta pone na conocementoe di público, koe, di acuerdo coe Art. 10 di Reglamento Revisar di e Union-ai, aprobar pa disposicion di Gobiernoe di dia 24 di e luna-aki N° 207, el a establece aki un Sastrería i un Zapatería den Punda, Heerenstraat, Cas No. 60, (banda di *Casa Azul*) bao di nomber di LA UNION, i koe Senjores L. M. RHODE i CORNELIS DOVAL tin toer poder pa dirigi i mancha e winkelnan-ai. Na mes tempoe Directiva ta participa, koe na LA UNION tin existente semper un surtido grandi di toer sorto di articulo nobo propio pa Sastrería i Zapatería.

Curaçao 28 Maart 1887.

President

D. CORSEN.

Secretario

AURELIO ALVAREZ.

CONSULAAT VAN SPANJE OP CURAÇAO.

INTERNATIONALE TENTOONSTELLING TE BARCELONA IN SPANJE.

De ondergeteekende maakt bekend, dat op zijne uitnoodiging de heeren

E. D. E. van den Bossche,
Herman C. Henriquez,
Dr. A. D. Jesurun,
Mordy. S. L. Maduro en
Mr. R. M. Ribbius

zich als Commissie hebben geconstitueerd tot inzending van voortbrengselen uit de kolonie Curaçao, naar de Internationale Tentoonstelling te Barcelona in Spanje, welke aldaar van September 1887 tot Mei 1888 zal worden gehouden.

Die tentoonstelling biedt eene gunstige gelegenheid aan, om de degelijkheid van hetgeen onze kolonie opbrengt te doen uitkomen, en om handelsbetrekkingen in de belangrijkste haven- koop- en fabriekstad van Spanje aan te knoopen.

Curaçao den 30 Maart 1887.

De Consul van Spanje

WM. HENRIQUEZ.

INTERNATIONALE TENTOONSTELLING TE BARCELONA IN SPANJE

van September 1887 tot Mei 1888.

De Commissie voor de inzending van voortbrengselen uit de kolonie Curaçao naar de internationale tentoonstelling te Barcelona in Spanje noodigt de kooplieden, planters, industrieelen, in een woord alle belangstellenden uit, tot het doen van inzendingen van welken aard ook. De leden dezer Commissie, E. D. E. van den Bossche, Herman C. Henriquez, Dr. A. D. Jesurun, M. S. L. Maduro en Mr. R. M. Ribbius zijn steeds bereid tot het geven van inlichtingen en tot het in ontvangst nemen van hetgeen men wenscht ten toon te stellen.

Iedereen wordt beleefd verzocht; om zoo spoedig mogelijk op te geven, welke zaken men voornemens is, in te zenden, opdat tijdig de noodige plaatsruimte aan het Uitvoerings-Comité te Barcelona kan worden aangevraagd. Men late de gelegenheid niet voorbijgaan, om te toonen, dat de Curaçaosche producten met eere tegen artikelen van andere koloniën kunnen concurreeren.

Curaçao den 31n Maart 1887.

De Voorzitter,

zet. HERMAN C. HENRIQUEZ.

De Secretaris,

zet. MR. M. R. RIBBIUS.

TE KOOP.

HET HUIS N° 5 met erf, staande en gelegen op Scharlo.

Nadere inlichtingen verstrekt

C. M. DE HASETH.

De Katholieke Illustratie.

MET HONDERDEN KEURIGE PLATEN

verschijnt in wekelijksche en maandelijksch uitgave.

12 maandelijksche afleveringen vormen een boekdeel van 416 bladzijden in folio en geven een aangename en wetenschappelijke lectuur.

Met 1° Augustus is zij haar 20ste jaargang ingetreden:

Abonnementsprijs

per jaargang...... fl 3,60

franco............. „ 6,60 Holl. Courant.

Men abonneert zich voor een geheelen jaargang bij de Maatschappij

DE KATHOLIEKE ILLUSTRATIE,

's Hertogenbosch

of bij haar agent

Aurelio Alvarez.

(*Secret. der Union di San Hosé.*)

Bij dezelfde vereeniging is te verkrijgen

Het prachtige Lith. Phot. portret

VAN DEN

H. Dominicus Stichter van de orde der Predikheeren.

Prijs *f.* 1,50 Cur. cour.

Bij den Heer Aurelio Alvarez, (Scharlo).

Secret. van de "St. Josephs-gezelien Vereeniging" ligt de inteekening geopend

OP DE

Gezamenlijke Novellen VAN H. A. BANNING

De volledige uitgave van BANNING'S Novellen en Vertellingen zal ongeveer 15 à 18 deelen omvatten, in 8° Postformaat op zwaar papier gedrukt.

De uitgave wordt verdeeld in drie seriën, ieder van 5 à 6 deelen, die op zich zelf compleet zullen zijn. Iedere Serie zal hoogstens 100 vel druks of 1600 bladzijden bevatten.

Ten einde de verspreiding zoo algemeen mogelijk te doen zijn, is de prijs gesteld op 6 cents per vel van 16 bladzijden. Daar nu om de twee maanden een boekdeel zal verschijnen en dus elk jaar een serie, zal ieder in het bezit kunnen komen van BANNING'S Novellen tegen het gering bedrag van ruim vijf gulden per jaar of 10 cents per week.

Elk deel zal verschijnen in een keurigen omslag in chromo-lithographie, vervaardigd op de Koninklijke steendrukkerij der firma TRESLING EN CIE. te Amsterdam.

De prijs dezer uitgave is zoo laag mogelijk gesteld. Voor Curaçao en andere eilanden dezer Kolonie wordt die verhoogd door frankeering en agio van de wissels.

De eerste serie bevat:

UIT HET VERLEDEN UTRECHTSCHE NOVELLEN, a. *Pieter van Stralen.* b. *Mooi Elsje.* c. *De Oude Klopperman.* d. *Op de Voddenmarkt.*

2. OUDE KENNISSEN: a. *Vreemde eenden in de bijt.* b. *Tante Jet.* c. *Drie dagen te Amsterdam.* d. *De Suikertante.*

3. DE FAMILIE WALKER. *Een kijkje in de hedendaagsche samenleving.*

4. DE HEKS VAN DE AMERSFOORTER HEIDE.

5. KO FOLKES. *Eene Amsterdamsche geschiedenis.* (Kerstverhaal).

6. TWEE ZUSTERS. *Eene schets uit het hedendaagsche leven.*

De tweede serie zal bevatten:

1. CECILE. *Eenige bladzijden uit het boek der revolutie.* (Reeds verschenen.)

2e. en 3e. DRIE EEUWEN GELEDEN. (*Passiebloemen in Kennemerland geplukt*)

1e. deel } Reeds
Idem. idem. 2e. deel } verschenen.

4. DE BEELDSTORMER EN ZIJNE DOCHTER.

5. DE BEELDSTORMERS TE 'S HERTOGENBOSCH.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA.